

Inhoudsopgave

Aantekeningen van een amateuravonturier	5
De ideale voorbereiding	9
De ideale fiets	21
De ideale tassen	43
De ideale paklijst	59
Over de routes	71
Hoofdstuk 1: Nederland	79
Hoofdstuk 2: België	95
Hoofdstuk 3: Duitsland	111
Hoofdstuk 4: Denemarken	127
Hoofdstuk 5: Frankrijk & Zwitserland	145
Hoofdstuk 6: Schotland	161
Hoofdstuk 7: Portugal	179
Hoofdstuk 8: Spanje	197
Hoofdstuk 9: Oostenrijk, Slovenië & Italië	217
Hoofdstuk 10: Turkije	235
Dankwoord	254
Fotoverantwoording	255
Colofon	256

AANTEKENINGEN VAN EEN AMATEURAVONTURIER

Voor een Nederlands kind leerde ik opvallend laat fietsen. Terwijl mijn ouders de hoop al hadden opgegeven, hield ik koppig vol dat ik het voor mijn achtste verjaardag zou kunnen. En zo gebeurde het: op een lentedag in 1997 stapte ik op de fiets van mijn oudere broer en werd mijn leefwereld in één klap groter. Vanaf die dag fietste ik niet alleen om me te verplaatsen, maar vooral om op avontuur te gaan. De tijd dat ik achter vrienden aan holde was voorbij. De fiets maakte me zelfstandig en gedreven, voortgestuwd door niets meer dan water, havermout en pindakaas.

De lokale middelbare school was een middelmatige nachtmerrie, dus besloot ik mijn heil te zoeken op de dichtstbijzijnde vrije school. Dat die 60 kilometer verderop in Zutphen was, vond ik destijds triviaal. Twee uur fietsen per dag was geen straf, maar ook geen feest. Dat lag om eerlijk te zijn vooral aan de randvoorwaarden: ik reed op een klasieke stalen Batavus Winner, een fiets waarop – ironisch genoeg – nooit iets is gewonnen. De drie versnellingen, het gammele frame en de kromme wielen waren geen partij voor mijn onstuimige fietsgedrag. Na school schroefde ik er onderdelen vanaf om gewicht te besparen en probeerde ik de wielen te richten met meer doorzettingsvermogen dan kennis.

Tot ik voor het eerst een racefietser tegenkwam. Hij schoot me in tegenovergestelde richting voorbij, licht en moeiteloos. Twee weken later kocht ik een roze Giant Peloton Superlight voor 70 euro van een man van mijn huidige leeftijd, tegen wie ik destijds vol ontzag opkeek.

HOOFDSTUK 3

Duitsland: van Bad Bentheim naar Osnabrück of Bielefeld

 | 108/141 KM | NIVEAU ★★★★★ | 2120 HM+

Als fietsenmaker had ik tijdens de coronapandemie een essentieel beroep. Ik hield namelijk de mobiliteit van mensen en de gezonde infrastructuur in stand. In de praktijk betekende dit dat ik klanten in staat stelde om tijdens werktijd stiekem met de fiets op pad te gaan en de vrijheid op te zoeken waar zij zo naar snakten. In een tijd waarin een ritje met de bus als risicovol werd beschouwd en topsporters met mondkmaskers anaerobe inspanningen leverden, stelde ik mensen in staat hun mentale gezondheid op peil te houden met hun pas gekochte gravelbike.

De nachten waarin de avondklok van kracht was, staan in mijn herinnering gegrift als enkelen van de meest magische fietstochten in eigen land. Het was zo stil buiten dat ik de gravel kon horen knisperen onder mijn banden. Spannend, omdat het eigenlijk niet mocht, en ook ontspannend, omdat zelfs het tot voor kort oneindige gezoem van de snelweg ophield te bestaan.

'Zoals zo vaak het geval was tijdens de coronapandemie, leek de rit voorbestemd om een eenzame tocht te worden.'

Tegen beter weten in begon ik dat jaar toch aan de organisatie van de zesde editie van Essays of Gravel, een groepsrit c.q. evenement waarbij

Routespecifieke tips

1 Bad Bentheim is eenvoudig te bereiken met de internationale trein vanaf Amsterdam Centraal. Heb je alle tijd, dan kun je ook in De Lutte beginnen (20 kilometer extra). Zo heb je meteen een goede opwarmer in de benen!

2 Net buiten Bad Bentheim zijn er een aantal campings te vinden. Plan hier een overnachting in als je houdt van een vroege start.

3 Je kunt ervoor kiezen om de route in te korten tot Osnabrück. Voor ervaren fietsers is dit een leuke en uitdagende dagtocht, beginners kunnen de afstand van net iets meer dan 100 kilometer eventueel verdelen over twee dagen.

4 Wie voor de lange route kiest, fietst vanaf de

steengroeve bij Lengerich door naar Bielefeld en stapt daar op de trein terug naar Nederland.

5 Mocht je halverwege de route behoefte hebben aan een rustpauze of een overnachting, dan is de Teutoburger Waldsee een goede plek om te stoppen. Hier vind je een zeer gastvrije camping. Wie liever in een onderkomen met een vast dak overnacht, kan in Lengerich een *Ferienwohnung* reserveren.

6 Afhankelijk van het seizoen waarin je deze route fietst, kun je alle mogelijke weersomstandigheden verwachten. Als er recentelijk veel regen is gevallen, dan kan de ondergrond nog wel eens modderig zijn. Tel daar de aanzienlijke hoeveelheid hoogtemeters en de soms

technische klimmen bij op en je hebt een relatief zware route voor de boeg.

7 Houd rekening met wandelaars en andere recreanten die de Hermannsweg volgen. Maak jezelf (tijdig) kenbaar én zichtbaar met een bel, vriendelijke groet en/of goede verlichting en geef elkaar de ruimte.

8 Tecklenburg is een populaire toeristische bestemming door zijn mooie ligging op een heuvel en idyllische fachwerk gebouwen. Houd eventueel een gaatje in je planning voor een kort bezoek aan deze charmante stad.

9 Het einde van de Hermannsweg bij Bielefeld wordt gemarkeerd door de Externsteine. Deze merkwaardige, door de natuur gevormde obelisk zijn een bezienswaardigheid op zich.

De route

Anders dan het optionele aanloopje van De Lutte naar Bad Bentheim, kent het vervolg van de route door Duitsland een natuurlijk en vrij verloop. Nergens voelt het alsof je op een voorgekauwd parcours fietst. Integendeel: deze route is een waar crosscountry-avontuur! Vanaf Bad Bentheim leiden een paar smalle stroken je door bossen en weilanden richting het stadje Hörstel. Na een korte, steile en zanderige klim smijt je je op de Huckberg (94 meter), die het begin markeert van de Hermannsweg.

De Hermannsweg is een smalle wandel- en mountainbikeroute die een aantal natuurgebieden, die als een langwerpige bergrug uit het verder vlakke landschap omhoogkomen, met elkaar verbindt. De zandsteen waarop je hier rijdt, vormt rotsformaties die je nergens anders in de omgeving aantreft. Langs de route doemen kliffen, canyons, rotssculpturen en groeven op – sommige natuurlijk en andere kunstmatig. Blijf hier, ondanks de schoonheid van het landschap, scherp: de zandsteenondergrond is op sommige stukken bedekt met los of fijngemalen gravel, maar kan even verderop juist heel hard of glibberig zijn vanwege mos of vochtige bladeren.

De route slingert langs de stad Rheine over een smal pad en biedt veel afwisseling: het terrein is nooit vlak en varieert van technische klimmetjes tot spannende, maar niet gevaarlijke, afdalingen. Deze variatie op het parcours zorgt voor veel tempowisselingen, waardoor dit stuk – zeker voor fietsers die een plat land gewend zijn – vermoeiend kan zijn en de gemiddelde snelheid nooit erg hoog ligt. Een voordeel: je rijdt hier grotendeels door bossen, dus je bent aardig beschermt als het begint te regenen.

